

Sag C-326/96

B. S. Levez
mod
T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Employment Appeal Tribunal, London)

»Socialpolitik — mandlige og kvindelige arbejdstagere — lige løn — EF-traktatens artikel 119 — direktiv 75/117/EØF — sanktioner i anledning af overtrædelser af forbuddet mod forskelsbehandling — efterbetaling af løn — national lovgivning, der begrænser retten til efterbetaling af løn til et tidsrum på to år forud for sagsanlægget — tilsvarende søgsmål på grundlag af national ret«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat P. Léger fremsat den 12. maj 1998	7837
Domstolens dom af 1. december 1998	7857

Sammendrag af dom

1. *Socialpolitik — mandlige og kvindelige arbejdstagere — ligeløn — sanktioner i anledning af overtrædelser af forbuddet mod forskelsbehandling — nationale processuelle regler — overholdelse af det fællesskabsretlige effektivitetsprincip — muligheden for over for en arbejdstager at påberåbe sig en national lovgivning, der begrænser retten til efterbetaling af løn eller erstatning — ikke tilladt i den foreliggende sag (EF-traktaten, art. 119; Rådets direktiv 75/117)*

2. *Socialpolitik — mandlige og kvindelige arbejdstagere — ligeløn — sanktioner i anledning af overtrædelser af forbuddet mod forskelsbehandling — nationale processuelle regler — overholdelse af princippet om, at reglerne for at opnå efterbetaling af løn eller erstatning skal svare til dem, der gælder for tilsvarende søgsmål på grundlag af national ret (ækvivalensprincippet) — afgøres af den nationale ret*
 (EF-traktaten, art. 119; Rådets direktiv 75/117)

1. Fællesskabsretten er til hinder for anvendelsen af en national retsregel, som begrænser en arbejdstagers ret til efterbetaling af løn eller til erstatning som følge af tilsidesættelse af ligelønsprincippet til et tidsrum på to år forud for sagens anlæg, som ikke kan forlænges, i tilfælde hvor forsinkelsen med kravets fremsættelse skyldes, at arbejdsgiveren forsætligt har givet den pågældende urigtige oplysninger om lønniveauet for arbejdstagere af det modsatte køn, der udfører tilsvarende arbejde.

Det ville være åbenbart uforeneligt med effektivitetsprincippet at tillade en arbejdsgiver — hvis svigagtige oplysninger har været baggrunden for, at den ansatte for sent anlagde sag med henblik på gennemførelse af ligelønsprincippet — at påberåbe sig en national bestemmelse, der begrænser retten til efterbetaling af løn til et tidsrum på to år forud for sagsanlægget, da anvendelsen af den nævnte nationale bestemmelse i praksis gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at få efterbetalt løn i forbindelse med forskelsbehandling på grundlag af køn. Da

arbejdstageren under sådanne omstændigheder ikke kan vide, om hun er udsat for forskelsbehandling, eller kende omfanget heraf, ville arbejdsgiveren nemlig ved at påberåbe sig den nationale bestemmelse kunne afskære den ansatte fra muligheden for i henhold til direktiv 75/117 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder at søge ligelønsprincippet gennemført ved domstolene.

2. Fællesskabsretten er til hinder for anvendelsen af en national retsregel, som begrænser en arbejdstagers ret til efterbetaling af løn eller til erstatning som følge af tilsidesættelse af ligelønsprincippet til et tidsrum på to år forud for sagens anlæg, og dette gælder selv i tilfælde, hvor der findes et andet retsmiddel, hvis dette retsmiddel indebærer anvendelse af processuelle regler eller betingelser, der er mindre gunstige end dem, der gælder for tilsvarende søgsmål på grundlag af national ret. Det tilkommer den nationale ret at afgøre, om dette er tilfældet.